

	Overført...	8,000 Kr.
Missionær Rüttel, Angmagssalik.....		3,500 —
— Baadsgaard, Umának.....		3,500 —
— Jensen, Frederikshaab.....		3,500 —
— Wagner, Egedesminde.....		3,000 —
— og Seminarieførstander Schultz Lorentzen, Godthaab.....		3,000 —
— Balle, Lichtenon.....		2,500 —
— Ostermann, Jakobshavn.....		2,500 —
Ordineret Medhjælper og Seminarielærer Frederiksen, Godthaab.....		1,520 —
Præst Tob. Mørch, Upernivik.....		1,600 —
Ordineret Overkateket Chemnitz, Frederiksdal, Lønning.....		1,400 —
Samme, midlertidigt Opholdstillæg.....		200 —
Ordineret Overkateket Andr. Hansen, Lichtenfels.....		1,200 —
— — Elias Petersen, Sukkertoppen.....		1,000 —
		36,420 Kr.

Til 2 og 3. Som paa Finansloven 1902—03.

Til 4. Kontoen, der paa Finansloven for 1902—03 udgjorde 21,334 Kr., er her opført med et (anslaaet) Beløb af 28,800 Kr.

For Lønningen saa vel som for Pensioneringen af de i den grønlandske Missions Tjeneste ansatte indfødte Overkateketer, Kateketer, Læsere og Læserinder har der hidtil ikke været gældende andre faste Regler end den, at Begyndelseslønnen for de paa Seminarium uddannede Kateketer var 200 Kr. For de andres Vedkommende bestemtes Lønnen og for alles Vedkommende saavel Lønforhøjelser som Pension i hvert enkelt Tilfælde efter Indstilling af vedkommende Missionær. Denne Ordning, der ogsaa i Tidens Løb havde medført nogen Ulighed mellem Lønningerne i de forskellige Missionariater, maatte sikkert erkendes at være i sig selv lidet hensigtsmæssig, og man besluttede derfor at søge indført faste, stigende Pengelønninger for de omhandlede Personer i Lighed med, hvad der gælder for de i den grønlandske Handel ansatte indfødte Grønlandere.

Efter at have indhentet Betænkninger over Sagen fra samtlige grønlandske Missionærer samt fra Lektor i det grønlandske Sprog er man imidlertid bleven klar over, at der samtidig bør finde en Forhøjelse Sted af de hidtil i Reglen tildelte Lønninger, idet disse maa erkendes at være for smaa, ligesom de ogsaa ere, tildels endog betydelig, mindre end de Lønninger, der oppebæres af de i Handelens Tjeneste ansatte Haandværkere. Dette bevirker for det første, at det ikke er helt sjældent, at flinke, unge Mennesker, der vilde egne sig vel til at uddannes til Kateketer, foretrække at gaa i Handelens Tjeneste; men dernæst er det en Følge af de lave Lønninger, at Kateketerne — maaske med Undtagelse af nogle af de ældre Overkateketer — ere nødsagede til for en stor Del at søge deres Livsophold ved at gaa paa Fangst, og dette har naturligvis hyppig en meget uheldig Indflydelse paa deres Virksomhed i Kirke og Skole, som derved forsømmes. Skride ind herimod kunne Missionærerne ikke, da Kateketerne, der i Reglen have Familie at forsørge, ikke kunne leve af deres Løn. Helt er det ganske vist ikke Meningén, at de — navnlig ikke de ikke-seminarieuddannede — skulle leve af deres Løn, idet der selv med samvittighedsfuld Varetagelse af deres Pligt kan blive Tid tilovers til at gaa paa Fangst, og dette er ogsaa det heldigste, for at de ikke i Levevis skulle fjerne sig for meget fra deres Landsmænd; men det maa efter det bemærkede utvivlsomt erkendes for nødvendigt for at sikre en forsvarlig Varetagelse af Kirke- og Skolegærringen at skride til en passende Forhøjelse af de gældende Lønninger. I denne Henseende vil i Henhold til de fra Missionærerne og Lektor modtagne Erklæringer følgende Sætser kunne opstilles som passende:

1. Overkateketer lønnes som Kateketer med et Tillæg af 120 Kr. aarlig.
2. Kateketer uddannede paa Seminarierne 240 Kr. aarlig, stigende med 36 Kr. hvert 4de Aar til 420 Kr. (Stigningen tager 20 Aar).